

[Udenrigsministeren.]

Folkeforbundet under forskellige Former. Den Tanke, som ligger til Grund for Konventionen, er, at man ved Folkeforbundets Mellemkomst skal tilvejebringe en Garanti for Laan, som optages af Stater, der angribes i Strid med Folkeforbundets Regler. Fra dansk Side har man under skiftende Regeringer under Forhandlingerne i Folkeforbundet stillet sig forsigtigt, noget tilbageholdende overfor Forslaget, saaledes som det var i sin oprindelige Form, og noget lignende har været Tilfældet for de andre Staters Vedkommende, med hvilke vi oftest samarbejder indenfor Folkeforbundet. Naar denne Tilbageholdenhed har gjort sig gældende, skyldes det ikke saa meget Hensynet til den Pengerisiko, der kan ligge i en Konvention af denne Karakter; den er jo begrænset, og de Tilfælde, hvor den virkelig vil kunne faa praktisk Betydning, er maaske ikke overvættede mange. I hvert Tilfælde kan de vanskeligt tænkes at komme til at foreligge, uden at meget mere staar paa Spil. Naar man har været noget forsigtig og tilbageholdende, har det afgørende Hensyn her været, at man frygtede to Ting. Den ene var, at Folkeforbundsraadet ved at træffe Beslutning om at lade Garantien træde i Kraft i givet Tilfælde skulde komme til ligesom paa Forhaand at tage Stilling i en Strid og derved svække sin Stilling som Mægler under følgende Forhandlinger. Derfor har man lagt Vægt paa, at først naar Mæglingsmulighederne maatte siges at være udtømte, naar der intet mere var at forspilde i saa Henseende, skulde Beslutningen kunne tages. Dernæst har der været en vis Følelse af, at der kunde være Tilfælde, hvor en Stat, der ikke selv havde vist tilstrækkelig fredeligt Sindelag, kunde komme til at nyde godt af disse Bestemmelser, og at der maaske endogsaa kunde tænkes Tilfælde, hvor Forventningen om at kunne nyde godt deraf kunde opmuntre til en mindre forsonlig Holdning, end man ellers kunde regne med. Det lykkedes imidlertid gennem de Forhandlinger, vi førte i Fjor, og hvori jeg tog Del fra dansk Side, at opnaa, at der blev taget Hensyn til begge de Indvendinger, som fra vor Side har været gjort gældende under Forhandlingerne derom. De Vanskeligheder, der kunde knytte sig til Konventionen i dens oprindelige Skikkelse, maa nu anses for at være fjernet. Dens Ikraftsættelse, dens Virksomhed er gjort afhængig af, at Nedrustningskonventionen træder i Kraft. Dertil kan føjes dette, at denne Konvention ikke kan an-

vendes til Gunst for nogen Stat, som ikke selv har tiltraadt Nedrustningsaftalerne og vedvarende overholder disse, og endelig kan jeg tilføje, at en Stat forpligter sig til til at rette sig efter de Henstillinger af mæglende, fredsstiftende Karakter, der kommer fra Raadet, hvis den vil have Andel i den Hjælp, som her i givne Situationer kunde tænkes ydet.

Saaledes som Konventionen nu foreligger, maa det da menes, at der ikke knytter sig Vanskeligheder og Farer til den. Det er, maaske kun i forholdsvis faa Tilfælde, den vilde kunne faa praktisk, nyttig Betydning, men fra en Række Staters Side er den betragtet som et Udtryk for den Solidaritetsfølelse, der knytter Staterne sammen, og har derigennem faaet en ikke ringe psykologisk Værdi. Derfor har vi for vort Vedkommende ment, at vi, efter at de Vanskeligheder, der fra først af knyttede sig til Konventionen, var fjernet, kunde slutte os til den. Det samme Standpunkt indtoges af andre Stater, der havde haft lignende Bekymringer som vi, saaledes at et meget stort Antal Stater har underskrevet Konventionen. Jeg kan da anbefale dette Forslag til hurtig Fremme her i Tinget.

Hans Rasmussen: Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Betragtninger, der nu blev gjort gældende af den højtærede Udenrigsminister, og skal paa min Gruppes Vegne tillade mig at anbefale Folketinget at slutte sig til det Forslag, der her foreligger.

Til disse Ord ønsker jeg at knytte en enkelt Bemærkning med Hensyn til det Arbejde, som er gaaet forud. Jeg tænker her paa det, som den højtærede Minister var inde paa, da han omtalte de Bestræbelser, der i flere Aar er udfoldet for at komme frem til det Resultat, som nu foreligger. Jeg vil gerne udtrykke min Anerkendelse af den Virksomhed og det Initiativ, der fra dansk Side er udfoldet for at faa Konventionen indrettet saaledes, at den formentlig vil kunne vente Tilslutning her uden nogen Betænkelighed. Jeg tænker specielt paa Affattelsen af Artikel 35, saaledes som den nu foreligger. Maaske kunde denne Artikel være affattet klarere, end Tilfældet er. Der kan muligvis siges om den, at der kan rummes Plads for Tvivl om, hvor vidt den gælder, men jeg skulde dog mene, at saaledes som den nu er affattet, er der ikke nogen Betænkelighed ved, at vi fra dansk Side sluttes os til Konventionen. Havde ikke denne Artikel haft den Form, den nu har, mener jeg, at der hos os vilde have været